



IKAR

30 ROKOV

S LÁSKOU KU KNIHAM

IKAR

Sedm listov

Moriartyová

Sedem listov

Ako môže rodina prežiť bez svojho srdca?

Sinéad
Moriartyová

Sedem listov

Preložila Tamara Chovanová

IKAR

Sinéad Moriarty
SEVEN LETTERS

Copyright © Sinéad Moriarty, 2019
All rights reserved
Translation © 2020 by Tamara Chovanová
Jacket photo © Alamy
Slovak edition © 2020 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-551-7319-1

Sestrám

Niekedy nechceme, aby sa čosi stalo,
ale musíme sa s tým zmieriť,
niečo nechceme vedieť,
ale musíme sa to dozvedieť,
a bez niektorých ľudí nedokážeme žiť,
ale musíme im dovoliť odísť.

Nancy Stephanová: *Pravda o motýloch*

1

Keď objednali ďalšie dve fľaše vína, Sarah sa usmiala. Niektorým mamičkám zo školy sa rozviazal jazyk a bolo to mimoriadne zábavné.

„Len počkajte, čo vám poviem.“ Mollina mama sa predklonila a ostatné sa schúlili k nej, napínali uši. Vychutnávala ich pozornosť, na chvíľu zmlkla, aby dosiahla dramatický efekt, a odpila si vína. „Vedeli ste, že mama Ethana Kennedyho...?“

„Kto je Ethan Kennedy?“ skočila jej do reči Frankova mama.

Mollina mama sa zamračila. Nebola zvyknutá, aby ju prerušovali. Sarah potlačila úsmev. Frankova mama bola nová v ich triede a očividne ešte nepochopila, že Mollina mama je včelia kráľovná. Malo by jej svitnúť, pomyslela si Sarah, lebo Mollina mama má podrezaný jazyk.

„Chodí do inej druhej triedy. Malý, chudý, okuliarnatý,“ odvetila Mollina mama netrpezlivo. „V každom prípade jeho mama sa minulý týždeň vrátila z práce skôr a našla manžela, ako ho *obsluhuje* ich brazílska aupairka.“

Okolo stola sa ozvalo hĺkanie, chichot.

„Čo tým presne myslíš?“ Frankova mama nehrala ich hru. Sarah sa oprela na stoličke, vychutnávala šou.

„Čo asi myslím? Fajčila mu na tom mramorovom kuchynskom ostrovčeku, ktorým sa večne vychvaľuje.“

„Ach bože!“ Frankova mama ohromene zmlkla.

„To je hrozné,“ ozval sa súcitný hlas.

„Prosím ťa,“ Sallina mama prižmúrila oči, „mne by neprekážalo, keby niekto iný obslúžil môjho muža. Ušetrilo by mi to námahu.“

Všetky ženy sa rozosmiali a Sarah sa takisto neubránila smiechu, hoci nechcela, aby sa to zmenilo na opité spovede o ich sexuálnom živote. Na to bola príliš triezva.

„Možno by sme to mali dať do zmluvy,“ pokračovala Sallina mama. *„Aupairka sa musí postarať o deti a obslúžiť manžela.“*

„Ale no tak, dámy, sex stále môže byť úžasný,“ opito zabľabotala Sadina mama. Sedela oproti Sarah a pila víno ako vodu.

„Páni, tvoj muž musí byť absolútny žrebec.“ Bobbyho mama nedokázala skryť závisť v hlase.

Sarah raz zazrela Sadinho otca pri školskej bráne a vôbec nevyzeral ako žrebec, skôr ako tupý účtovník.

Sadina mama si opovržlivo odfrkla. „Páni, nehovorím o ňom, ale o svojom osobnom trénerovi. Je to Austrálčan. Povieť vám, dámy, sexu je svetovo,“ vyhlásila.

Ostatné ženy vyvalili oči a ochkali.

„Ako sa volá? A chodí aj na domáce návštevy?“ zakričala mamička z druhého konca stola a všetky sa rozosmiali.

Sarah sa smiala s nimi, ale v skutočnosti bola nesvoja z výmeny týchto súkromných informácií. Keby ešte niekedy stretla Sadinho otca, cítila by sa hrozne, že vie o mimomanželských dobrodružstvách jeho ženy. Presne toho sa dnes večer bála. Keďže bola tehotná a nepila, vedela, že to bude ťažké. V takéto večery človek potrebuje pohár vína, aby sa uvoľnil. Koniec koncov ani jedna z týchto žien nebola jej priateľka. Bola to len skupina mamičiek spojených rovnakým menovateľom – ich deti chodili do tej istej triedy.

Sarah si vždy dala záležať, aby sa správala priateľsky, ale nie príliš priateľsky. Netúžila dať sa vtiahnuť do malej kliky

a počúvať klebety o iných deťoch a rodičoch. Ako tínedžerka sa nepríjemne popálila. Vedela, aké to je byť členkou skupiny, myslieť si, že sú to vaše priateľky, a byť odvrhnutá, keď sa bývalý frajer jednej z nich rozhodne, že sa mu páčite. Sarah nemohla za to, že padla do oka Brianovi Morrisseyovi, ale Georgia to znášala veľmi zle. Zrazu padali na Sarahinu adresu štipľavé poznámky, dievčatá vyhlasovali, že je kokeťa, štetka a zlá priateľka. Georgia a ostatné ju bez dlhých ceremónií odvrhli. Sarah sa v posledný rok na strednej škole ledva vedela dočkať, kedy odtiaľ vypadne. Odvtedy si dávala pozor na ženské skupiny. Kto sa raz popáli, druhý raz si dá pozor.

Videla, ako sa školské mamičky stali najlepšimi priateľkami a o pár mesiacov sa priateľstvo skončilo, lebo si uvedomili, že nemajú veľa spoločného. Sarah nemala záujem o také drámy. Zažila toho dosť ako tínedžerka. Mala priateľky, ale od školských čias si nedovolila zblížiť sa so ženami. Nepotrebovala také pevné ženské puto, lebo mala Miu. Mať takú blízku sestru znamenalo, že sa vždy mala s kým porozprávať, komu sa zdôveriť. Vyrástla s najlepšou priateľkou, tak nebola odkázaná na iné ženy, ktoré nemali sestry alebo ak ich aj mali, nevychádzali s nimi. Ženy potrebujú najlepšie priateľky a Sarah vedela, že má šťastie, že má svoju sestru. Práve na Miu sa obrátila, keď sa k nej Georgia a jej banda správali neznesiteľne. Mia jej povedala, aby zdvihla hlavu a „kašľala na tie potvory“.

Mollina mama sa zrazu obrátila na Sarah. „Ty musíš mať dobrý prístup ku školským klebetám. Tvoja sestra je tu učiteľka a zástupkyňa riaditeľky. No tak, Sarah, von s tým. Šukajú niektorí učitelia s kolegyňami? Ten Grogan vyzerá dobre. Rada by som si s ním šukla,“ zasmiala sa prehnane hlasno.

Sarah sa trpezlivo usmiala. „Ako viete, Mia je najdiskrétnejšia a najprofesionálnejšia osoba, akú poznám. Nič neviem.“

„Neverím. No tak, nikomu to nepoviem, však, baby?“
 Ďobla Sarah do hrude.

Sarah potlačila nutkanie odstrčiť ten prst a ďalej sa usmievala. „Nemám vám čo povedať. Vážne.“

„S tebou teda nie je sranda.“

„Daj jej pokoj. Šoféruje a my sme opité,“ zasiahla Timova mama a zdvihla pohár smerom k Sarah.

„No prepáč, ja nie som opitá,“ bľabotala Sadina mama.

„Skôr ochromená,“ zamrmlala Mary.

„To je trápne,“ súhlasila Rebecca. „Je hrozne nevychovaná.“

Sarah by dala prednosť opitej Sadinej mame pred týmito dvoma bosorkami, ktoré všetkých a všetko posudzovali. Vstala, že pôjde na toaletu. Bolo načase odísť, prv než sa ženy začnú správať dôvernejšie a odsudzovať ľudí. Netúžila vedieť o ich súkromnom živote a nemala v úmysle diskutovať o svojom. A nechcela vidieť, ako niekoho, kto priveľa vypil, odsudzujú svätuškáčky.

Kľučkovala cez prehnane vyhriatu reštauráciu do útočiska toaliet. Bolo tam prázdno a okno v kúte bolo otvorené, takže sa konečne mohla nadýchnuť. Už to naozaj potrebovala. Ošpliechala si červené líca vodou, šla do kabínky a zamkla dvere. Hoci bola len v jedenástom týždni tehotenstva, mechúr jej už robil problémy. Zapínala si nohavice, keď začula, že sa otvárajú dvere a ozývajú sa hlasy.

„Páni, je taká opitá, až je to hanba. Keď sa zajtra preberie, zomrie. To si fakt myslíš, že padneme na riť, lebo šuká s Austráľčanom o polovicu mladším?“

„Určite od neho chytí tripla.“

Sarah zvrátila tvár, ľutovala Sadinu mamu. Preto nikdy neposkytovala súkromné informácie – nechcela dať ľuďom dôvod, aby o nej klebetili.

„Ako sa drží Rebecca?“

„Pravdupovediac, nie som šťastná z ich triedy.“

Sarah spoznala tie hlasy. Boli to Myina a Rebeccina mama. Patrili k mamičkám, ktoré boli prehnane ambiciózne a tlačili na svoje deti, aby boli najlepšie. Obe dievčatká boli preťažené a stále vyzerali vyčerpané.

„Prečo?“

„Lebo tá Izzy brzdí celú triedu.“

Sarah stuhla.

„Myslíš?“

„Jasné. Je najmladšia a najhlúpejšia. Mala by chodiť o triedu nižšie. Rebecca hovorí, že vždy má problémy s počtami a zdržuje triedu. Je to absurdné.“

„Keď už o nej hovoríš, Mya spomínala, že Izzy číta *Tajnú sedmičku*. No povedz! Mya to čítala pred dvoma rokmi. Očividne nie je práve najmúdrejšia.“

Sarah sa zježili všetky chlpy na tele. Dych sa je zrýchlil a bolo jej na vracanie.

„Zdržuje slečnu Dixonovú, lebo je brzda. Rebecca vravela, že je to decko. Očividne je nezrelá. Chcela som sa o tom porozprávať s riaditeľkou, ale potom som si uvedomila, že zástupkyňa riaditeľky je Izzina teta, čo znamená, že nemáme nádej, aby ju preradili.“

„Len ak sa spojíme s niekoľkými ďalšími mamičkami. Ak sa nás postážuje päť alebo šesť, môže to zabráť. Budú nás musieť vypočuť. Nemôžeme dopustiť, aby naše deti brzdilo decko s nízkym IQ. Je mi jedno, kto je jej príbuzná.“

„Máš pravdu. Čo keby som založila skupinu na Whatsapp, pozvala do nej iné mamičky a uvidíme, čo ony na to. Hodím reč s...“

Sarah prudko otvorila dvere na kabínke, až narazili do steny. Obe ženy sa zvrtili a civeli na ňu s otvorenými ústami.

„Vždy sa uistite, či nie je niekto v kabínke, prv než začnete kritizovať nevinné dieťa,“ vyštekla Sarah. Bola hrozne naštvaná a tie ich šokované hlúpe ksichty ju naštvávali ešte viac. „Ako sa opovažujete takto hovoriť o Izzy? Ďakujem pekne,

darí sa jej. Je to veľmi šťastné, vyrovnané dieťa, čo o vašich uštvaných, nešťastných deťoch nemôžem povedať. Ale nečudo, že sú nešťastné, keď ich vychovávajú také zlomyseľné, nenávistné potvory.“

Sarah sa pretlačila popri nich a na podlamujúcich sa nohách sa vrátila k ostatným. Usilovala sa tváriť vyrovnané a oznámila, že odchádza, peniaze nechala na stolíku a rýchlo, aj keď roztrasene, odišla.

Keď dorazila k autu, zvalila sa bokom na sedadlo. Celé telo sa jej chvelo. Pretiahla nohy dnu a zabuchla dvere. V živote sa tak s nikým nerozprávala. Bola na seba hrdá, že sa zastala Izzy, ale bála sa následkov. Tie dve bosorky ju určite roznesli na kopytách pred ostatnými mamičkami. Videla ich, ako sa vyžívajú v tej dráme a hovoria ostatným, že Sarah ich urazila, pričom citujú, čo povedali o Izzy. Krásnej, nevinnej Izzy. Sarah zaštípani v očiach slzy. Nikomu nedovolí, aby Izzy ubližoval. Nikdy nedopustí, aby ju spolužiačky šikanovali a dávali jej najavo, že medzi ne nepatrí. Nikdy!

Potrebovala sa s niekým porozprávať, stráviť, čo sa práve stalo. Vzala do ruky mobil.

„Ahoj.“ Jej sestra zdvihla po prvom zvonení.

„Neuveríš, čo sa práve stalo.“

„Nie si dnes vonku na stretnutí s mamičkami?“

„Áno, bola som a mierne sa to pobabralo. Potrebujem sa o tom s tebou porozprávať. Smiem za tebou skočiť?“

„Jasné. Už sa neviem dočkať.“

Sarah sa priviezla k Miinmu domu, zaparkovala vonku na chodníku, pribehla k dverám a zazvonila.

Po chvíli jej otvorila Riley. Mala na sebe kárované pyžamové nohavice a čiernu mikinu. Okolo očí rozmazanú čiernu maskaru. „Ahoj, Sarah.“

„Ahoj, láska.“ Sarah pobožkala neter na líce. „Dnes nie si vonku?“

Riley prevrátila oči. „Ha, to teda nie som. Zlá čarodejníca západu mi dala na dva týždne zaracha, lebo včera som sa vrátila domov o hodinu neskôr.“

Sarah sa usmiala. „Večierky nie sú pre nič, za nič.“

„No tak! Mám skoro šestnásť. Večierka o jedenástej je smiešna. Je to tyranka.“

Sarah sa zasmiala a objala neter okolo pliec. „Nie je tyranka, len ťa ochraňuje. Aj ja by som ťa ochraňovala. Veľmi ťa ľúbim a nechcem, aby sa ti niečo stalo, a presne o to ide tvojej mame.“

Riley si zložila hlavu na Sarahino plece. „Porozprávaš sa s ňou? Fakt by som chcela ísť budúci piatok na párty.“

Sarah ju pobozkala na čelo. „Prihovorím sa za teba, ale musíš sa vrátiť, keď ti povie, jasné?“

Riley ju tuho objala. „Vrátim sa, sľubujem. Ak sa ti ju podarí prehovoriť, budem ťa mať ešte radšej, než ťa mám.“

Mia otvorila kuchynské dvere. „Zdalo sa mi, že počujem hlasy. Poď dnu, som fakt zvedavá, čo sa stalo.“

„To znie zaujímavo. Čo sa klebetí?“ spýtal sa Johnny od kuchynského stola, v ruke mal pohár piva.

Sarah sa usmiala na švagra. „Hlúpe posedenie školských mamičiek, ktoré dopadlo zle.“

„Pohádali ste sa?“ Johnnymu sa zaiskrilo v očiach.

„Nie celkom, ale nie si ďaleko. Zachovala som sa dosť zle.“

„Ty?“ Johnnyho to prekvapilo. „Tomu neverím ani na minútu. Videl som ťa, ako si si zahryzla do jazyka, keď ti barman vylial na nové šaty celý krígel' piva.“

„To musia mať na svedomí hormóny. Dnes večer som to nezvládla.“ Sarah si vyzliekla sako a prevesila ho cez ope-radlo kuchynskej stoličky. „Pripravte sa.“ Sadla si a poroz-právala im o svojom pohnutom večere.

„Čože?“ Mia zaklonila hlavu a rozosmiala sa. „Páni, ľu-tujem, že som nebola pri tom. Dobre si urobila! Nemohla si nechať tie dve kravy len tak odísť. Predpokladám, že ich to

šoklo. Všetci si myslia, že si pokojná, vyrovnaná žena, ale ja viem, že vo svojom vnútri si levica, ktorá rada položí život za svoje mláďatá. Páni moji, tie museli byť v šoku!“

Sarah sa zachichotala. „Vyzerali dosť zaskočené.“

„Správne, Sarah!“ uškrnul sa Johnny. „Zaslúžili si, aby si im vynadala. Každý, kto povie o Izzy niečo také, je korunovaný idiot.“

„Áno,“ pridala sa Riley. „Ako sa tie beštie opovážia zhadzovať Izzy? Ona je najlepšia.“

„Pozor na jazyk,“ napomenula ju Mia.

„Ale sú to beštie,“ namietla Riley.

„Pravdupovediac, aj mne sa zdá,“ Johnny podporil dcéru.

„Veru sú,“ súhlasila Sarah. „Ale nie som si istá, či som v konečnom dôsledku nebola rovnako zlá ako ony. Možno som reagovala mierne prehnane, ale chápete, nedovolím, aby niekto zhadzoval Izzy. Vylúčené. Ja to poznám a je to hrozné.“

„Presne tak,“ pridala sa Mia. „Mala si absolútnu pravdu, keď si ich uzemnila. Zachovali sa naozaj hrozne.“

„Vieš, chcela som sa s tebou porozprávať o Izzy a škole,“ nadhodila Sarah.

Johnny vstal. „No dobre, Riley, necháme ich samy. Poď, nahral som novú epizódu seriálu *Mladí delikventi*.“

„Super!“

„To vážne, Johnny? Je to kolosálna hlúposť,“ sťažovala sa Mia.

„Je to zábavné,“ Johnny vyšiel z kuchyne s dcérou v päťtách.

Sarah počkala, kým sa zatvorili dvere, potom sa spýtala sestry: „Mia, chcem, aby si bola úprimná. Izzy zaostáva? Zdržuje triedu?“

Mia dôrazne pokrútila hlavou. „Absolútne nie. Ako vieš, trochu som sa o ňu bála, lebo je najmladšia, ale Izzy drží krok s ostatnými, Sarah. Má viac zdravého rozumu než polovica detí v triede.“

„Áno, ale je schopná vyrovnat sa im študijne?“ naliehala Sarah. „Učiteľka mi hovorila, aby som ju povzbudzovala v čítaní a pomohla jej s násobilkou, ale nikdy ani nenaznačila, že by mala problémy. Tak čo, ako to je?“

„Nenaznačila, lebo nijaké problémy nemá. Vieš, že by som ti povedala, keby to tak bolo, nielen kvôli tebe, ale aj kvôli Izzy. Stále sa rozprávam s Vanessou Dixonovou a Izzy sa darí. Nedovoľ, aby sa ti tie ženské dostali pod kožu.“

Sarah si vydýchla, zaplavila ju úľava. Izzy nemá problémy. Vedela, že Mia je k nej úprimná. Vždy bola úprimná a ležal jej na srdci Izzin záujem, lebo ju zbožňovala.

„Bojím sa, že sa môžu sťažovať na Izzy pred riaditeľkou, ako sa zastrájali, alebo po dnešku sa môžu sťažovať na mňa.“

Mia odfrkla. „To by sa neopovážili, a keby to čisto náhodou urobili, pošle ich kadeľahšie. Každý rok sa stretávame s takýmito rodičmi, ktorí si myslia, že ich deti sú geniálne a treba im dávať ťažšie úlohy. Chcú, aby im učitelia zadávali náročnejšie matematické problémy a čítanie pre pokročilých. Riaditeľka vie tak ako ja, že majú mylné predstavy. Pravda, ich deti môžu byť v siedmich-ôsmich rokoch trochu popredu, ale za rok za dva ich ostatní dobehnú. Fakt, Sarah, nijaké strachy. Zachovaj pokoj – a myslí na malé.“

Sarah si priložila ruku na brucho, aby to malé ochraňovala. „Ďakujem, Mia, si skvelá.“

„Jediné, čo by si mala mať na zreteli, je tvoje blaho a blaho toho malého zázraku v tebe.“

Sarah sa usmiala. To malé v jej vnútri skutočne bolo čosi ako zázrak. Bola to dlhá, hrboľatá cesta, ale stálo to za to. „Neviem, čo by som bez teba robila, Mia.“

„Chvalabohu, že si dnes bola triezva. Predstav si, aké by to bolo, keby si bola pripitá, keď si si ich vypočula.“ Mia sa zachichotala. „Zrejme by si im vrazila do zubov.“

Sarah sa zasmiala. „Môžem ti povedať, že to bolo posledné posedenie s mamičkami. Takú drámu v živote naozaj nepotrebujem.“

„Aspoň môžeš napísať do svojho denníka čosi iné.“

„Rozhodne to bude zmena oproti nudným nedávnym zápisom.“ Sarah potlačila zívnutie. „Keď adrenalín opadol, som nejaká unavená.“

Mia prikývla. „Chod' domov a oddýchni si. Nateraz asi bude najlepšie popíjať večer bylinkové čaje a sledovať Netflix.“

Sarah zastonala a obliekla si sako. „Budem musieť chodiť ku školskej bráne v parochni a s tmavými okuliarmi.“

„Hlavu hore,“ nabádala ju Mia, keď odprevádzala sestru k dverám. „Ty si nič zlé neurobila.“

Sarah ju pobožkala. „Dobrá noc, Mia, a ďakujem.“

„Dobrá noc a pekné sny.“

Keď sa Sarah vracala autom domov, premýšľala o Izzy, zaprisahávala sa, že bude venovať pozornosť jej domácim úlohám a povzbudzovať ju. Mala námietky proti tomu, aby išla do školy v štyroch rokoch, a neraz si želala, aby presadila svoj názor. Ale Adam si bol istý, že pre Izzy bude dobré, ak začne skoro. Narodeniny mala v júli, čo znamenalo, že nastúpila do prvej triedy v štyroch rokoch a dvoch mesiacoch. Iné deti dovŕšili v lete päť rokov a Sarah si uvedomovala, že im to dávalo veľkú výhodu. Adam sa vytrvalo hádal a tvrdil, že Izzy je dosť múdra, čosi ako „nová Sheryl Sandbergová“, a končiť školu v devätnástich je absurdné. Sarah sa takisto hádala, ale Adam si bol taký istý, že to nakoniec vzdala a zapísala Izzy do školy.

Bude to jej vina, ak to bude mať na Izzy zlý vplyv, a nezávidela sa za to.

Pokúsila sa potlačiť temné myšlienky a sústredila sa na to, čo jej vravela Mia. Mala pravdu – nesmie dopustiť, aby sa jej tie protivné ženské dostali pod kožu. Zhlboka

sa nadýchla a pripomenula si, že Izzy rada chodí do školy a každý deň do nej beží usmiata. Nevidela, že by bola pod tlakom. Vďaka Bohu za Miu, vždy sa na ňu mohla spoľahnúť. Mia bola o päť rokov staršia a vždy vedela, čo urobiť a povedať. Hoci Mia si bola s mamou blízka, Sarah vždy išla po radu a pomoc za Miu. Ona bola jej bralo. Niekedy ju to bralo privádzalo do zúrivosti, ale ešte vždy to bolo jej bralo.

2

Mia otvorila dvere na dcérinej izbe a prekračovala kopy šatstva, topánok, gitaru ležiacu na boku, roztrúsené učebnice a vlhkú osušku. Riley bola skrytá pod paplónom ako hibernujúce zviera. Bolo vidieť iba zopár prameňov jej dlhých čiernych vlasov.

Mia sa usilovala potlačiť podráždenie z toho neporiadku a nezačať deň ďalšou hádkou. Jemne potriasla kôpkou na posteli. „Je pol ôsmej, Riley. Tak rýchlo vstávaj!“

Riley sa ani nepohla. Mia počula, ako zhlboka dýcha. Ako je možné, že tínedžeri nikdy nechcú ísť do posteľe a potom z nej nechcú vstať? Mia ňou zatriasla trochu silnejšie. Nič. Položila na paplón obe ruky a kolísala telom pod ním.

Paplón sa odhrnul. „Preboha, nemusíš byť taká tvrdá.“

„Skúšala som to aj jemnejšie... No nič. Rýchlo vstaň, inak príde do školy neskoro.“

Riley si zakryla hlavu paplónom a zastonala.

Mia sa nevedela ubrániť, aby ju nenapomenula. „A mohla by si upratať tento neporiadok, prosím ťa?“

„Máš tu svinčik,“ Riley napodobnila mamin hlas.

„Naozaj tu máš svinčik, Riley.“

„Je hlboká noc. Daj mi pokoj.“

Mia vyšla z izby, aby nenakričala na dcéru. V posledných dňoch sa stále hádali – ráno, naobed aj večer. Bolo to vyčer-